

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoP/90/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120207361
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2120207361.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Slováčkovej a sudcov Mgr. Kataríny Arnouldovej a JUDr. Ľubice Bundzelovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: Y. T., nar. XX. K. XXXX, pobytom u matky, zastúpené procesným opatrovníkom: Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Trnava, matky: JUDr. S. A., nar. XX. H. XXXX, trvale pobytom F. XXXX/XX, D. Q. M., t.č. pobytom I. A. T. XXXX/XX, W., a otca: JUDr. G. T., nar. XX. G. XXXX, trvale pobytom R. XX, U., o zmenu úpravy práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 19. júla 2021 č.k. 13P/68/2020-190 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ruší a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zvýšil výživné otca na maloleté dieťa s účinnosťou od 23. septembra 2020 zo sumy 250 eur na sumu 500 eur a s účinnosťou od 1. marca 2021 na sumu 330 eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky (výrok I.); nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 23. septembra 2020 do 31. júla 2021 v sume 1.796,66 eur otcovi povolil splácať v 25 splátkach vo výške 70 eur a jednou splátkou vo výške 46,66 eur mesačne spolu s bežným výživným, s tým, že v prípade omeškania sa s plnením čí len jednej splátky stane sa splatným celý dlh (výrok II.); styk otca s maloletým upravil tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým počas kalendárneho roka každý druhý víkend od piatka 16:00 hod. do nedele do 18:00 hod., počas vianočných prázdnin každý nepárny rok od 23.12. od 9:00 hod. do 25.12. do 18:00 hod. a od 31.12. od 9:00 hod. do 6.1. nasledujúceho roka do 18:00 hod. a každý párný rok od 25.12. od 9:00 hod. do 31.12. do 18:00 hod., počas veľkonočných prázdnin každý párný rok od štvrtka 09:00 hod. do soboty do 18:00 hod. a každý nepárny rok od soboty od 09:00 hod. do utorka do 18:00 hod., počas jarných prázdnin od piatka od 18:00 hod. predchádzajúceho jarným prázdninám do nasledujúcej stredy do 18:00 hod., počas letných prázdnin od nedele od 09:00 hod. každého nepárneho týždňa do nasledujúcej nedele do 18:00 hod. každého párneho týždňa (výrok III.); matke uložil povinnosť maloletého na styk s otcom riadne psychicky a fyzicky pripraviť a odovzdať ho otcovi v mieste bydliska matky a otcovi uložil povinnosť maloletého po skončení súdom určeného styku odovzdať matke v mieste jej bydliska (výrok IV.), zmenil rozsudok Okresného súdu Trnava č.k. 38P/33/2019-101 zo dňa 23. októbra 2019 v časti výšky bežného výživného otca na maloletého a v časti úpravy styku otca s maloletým. (výrok V.), žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok VI.). Právne svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na § 24 ods. 4, § 25 ods. 1 a ods. 2, § 26, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1, ods. 2, ods. 4, ods. 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 2, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1, ods. 3 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „ZR“), § 2 ods. 1, § 52, § 53, § 58, § 121 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), § 217 ods. 1, § 232 ods. 2 a ods. 4 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie rodným listom maloletého Y. T. a maloletého W. K., Oznamením o zložení funkčného platu zo dňa 1. októbra 2020, potvrdením o výške príjmov otca za rok 2020 u zamestnávateľa G. T. A., Potvrdením A. Q. R. I. zo dňa 27. októbra 2020 a dňa 19.

júla 2021, detailmi platby z A., detailmi pohybu z W. U., Úverovou zmluvou č. 5119005838, Úverovou zmluvou č. 5419023448, Nájomnou zmluvou zo dňa 27. júna 2019, Listami vlastníctva č. XXXX pre k.ú. U. X. a č. XXXX pre k.ú. W., Výpisom z Obchodného registra, Žiadosťou o materské zo dňa 8. februára 2021, Odpoveďou W. I. v W., R. A. zo dňa 19. februára 2021, Oznámením o skončení vykonávania funkcie vedúceho zamestnanca zo dňa 18. marca 2021, lustráciami v Sociálnej poisťovni a v Registri obyvateľov. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že maloletý Y. pochádza z manželstva rodičov, ktoré bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 38P/33/2019 zo dňa 23.10.2019, ktorým bola zároveň schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej bol maloletý na čas po rozvoze manželstva zverený do osobnej starostlivosti matky, otcovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou 250 eur mesačne a súčasne bol upravený styk otca s maloletým. V čase ostatnej úpravy práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu bol maloletý žiakom prvého stupňa na základnej škole, od septembra 2020 je žiakom na druhom stupni základnej školy. Maloletý vyrástol, výdavky na starostlivosť oň sa zvýšili, okrem bežných výdavkov má matka s jeho výživou spojené aj výdavky na lieky a rehabilitáciu. Matka je od 20. apríla 2005 do súčasnosti zamestnaná na K. Y. W., bez zmeny v príjmoch oproti roku 2019, má len jednu vyživovaciu povinnosť voči maloletému, výdavky matky sa nezmenili. Otec v čase ostatného rozhodnutia dosahoval príjem 2.800 eur, býval s partnerkou v prenajatom byte s čím mal spojené výdavky vo výške 650 eur mesačne, mal iba jednu vyživovaciu povinnosť, uhrádzal splátky úveru, z ktorého boli zaviazaný spolu s navrhovateľkou vo výške 1.400 eur, s uspokojovaním svojich potrieb mal spojené len bežné výdavky. Príjem otca v roku 2020 bol vo výške 3.016 eur mesačne v čistom, dňa 14. júla 2020 mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k maloletému W.. Od 1. januára 2021 otcovi neplynie príjem od zamestnávateľa - W. I. v W., R. A. vo výške 86 eur, od tohto dátumu do 28. februára 2021 dosahoval príjem 2.930 eur. Od 1. marca 2021 otec nastúpil u zamestnávateľa J. X. Y. na rodičovskú dovolenku a poberá príspevok vo výške 1.615,60 eur, pričom mu plynie príjem približne vo výške 350 eur od zamestnávateľa - A. Q. R. I.. Od 1. marca 2021 príjem otca predstavuje 1.965.60 eur. V mesiaci január 2021 rodičia previedli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX pre k.ú. U. X. na tretie osoby, pričom došlo k výmazu zriadeného záložného práva a splateniu úverov, ktoré otec uhrádzal vo výške 1.400 eur. Otec žije v spoločnej domácnosti so svojou partnerkou Mgr. art. T. R., ktorá je od 9. januára 2017 zamestnaná u zamestnávateľa Y. A. C., kde do júna 2020 poberala riadnu mzdu, od júla 2020 do februára 2021 poberala materské a od marca 2021, od kedy otec nastúpil na rodičovskú dovolenku začala opäť u menovaného zamestnávateľa poberať mzdu. Zároveň nepravidelne, približne každý druhý mesiac poberala mzdu aj od zamestnávateľa G. A.. Otcova priateľka je taktiež jedinou spoločníčkou obchodnej spoločnosti D. R. s.r.o., IČO: 53 327 772, so sídlom T. XX, U.. Z takto zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie dospel k záveru, že zmena pomerov bola preukázaná, čím bola naplnená podmienka na zmenu rozhodnutia o výkone rodičovských práv a povinností. Zmena pomerov na strane maloletého nastala tým, že tento od 01.09.2020 nastúpil na druhý stupeň základnej školy. Už samotný prechod medzi jednotlivými stupňami školského systému je považovaný za objektívnu skutočnosť, na základe ktorej dochádza k zmene pomerov na strane oprávneného v zmysle ust. § 78 ods. 1 ZR. V súvislosti s výskytom respiračného ochorenia COVID-19 došlo u študentov k prechodu na dištančné štúdium, preto v prípade maloletého vznikla potreba zakúpiť notebook, ktorý matka obstarala za 500 eur. Rovnako, berúc do úvahy jeho rýchly telesný vývoj, vzniká potreba častej obnovy šatníka, je potrebné u neho zakupovať oblečenie určené pre dospelých, ktoré je v porovnaní s oblečením pre deti cenovo náročnejšie. K zmenám dochádza aj v oblasti záujmov, kedy hračky striedajú mobilné telefóny, tablety, počítače, fotoaparáty a pod. Zmenu pomerov na strane matky súd nezistil, nebola ani tvrdená. Na strane otca došlo k zmene pomerov v jeho príjmoch, keď v čase poslednej úpravy výživného otec dosahoval príjem 2.800 eur. V roku 2020 otec dosahoval spolu zo štyroch zamestnaní príjem 3.016 eur mesačne. Od 1. januára 2021 prišiel otec o príjem od zamestnávateľa - W. I. v W., R. A. vo výške 86 eur, preto v období od 1. januára 2021 do 28. februára 2021 dosahoval príjem vo výške 2.930 eur. Pri skúmaní dôvodov straty príjmu vo výške 86 eur súd prvej inštancie zistil, že sa nejedná o prípad dobrovoľného vzdania sa zamestnania, pretože otcovi ďalej nebola zamestnávateľom ponúknutá možnosť ďalšieho zamestnania z dôvodu ukončenia projektu, na ktorom otec participoval. Od 1. marca 2021 je otcov príjem vo výške 1.965.60 eur, pozostávajúci z materského vo výške 1.615,60 eur a mzdy vo výške cca 350 eur od zamestnávateľa - A. Q. R. I.. Nástupom na rodičovskú dovolenku u otca došlo k poklesu príjmu, takýto pokles súd prvej inštancie nemohol považovať za účelové vzdanie sa príjmu. Súd prvej inštancie nevidel dôvod na nezvýšenie výživného na maloleté dieťa v tom, že otec si voči matke neuplatňuje nároky titulom prenechania vecí na dočasné užívanie - nehnuteľnosti, v ktorej matka spolu s maloletým žije. Z rovnakého dôvodu súd prvej inštancie neprihliadol na výdavok otca vo výške 1.400 eur, keď na seba dohodou s matkou prebral záväzok splácať splátky úveru, z ktorého sú zaviazaný obaja rodičia, pričom táto povinnosť medzičasom zanikla, otec teda tieto výdavky už nevyňakladá. K uvedenému

súd zároveň dodal, že plnenie si vyživovacej povinnosti má prednosť pred inými výdavkami povinného rodiča. Súd sa nestotožnil s tvrdením otca o vyživovacej povinnosti k svojej partnerke, dôvodiac tým, že právna úprava v prípade príspevku na výživu nevydatej matke predpokladá, že matka sa počas tehotenstva či po narodení dieťaťa často dostáva do horšej osobnej i sociálnej situácie. Vykonaným dokazovaním však bolo zistené, že priateľka otca je od 9. januára 2017 zamestnancom Y. A.Y., z ktorého vzťahu jej do narodenia syna W. plynul pravidelný príjem. Jej nástupom na materskú dovolenku jej vznikol nárok na materské, ktorého výška je blízka výške príjmu dosahovanej pred nástupom na túto materskú dovolenku. Materské poberala za obdobie od júla 2020 až február 2021. Počnúc mesiacom marec 2021 je partnerke otca vyplácaná mzda vo výške ako pred materskou dovolenkou. Zistené bolo tiež, že táto je jedinou spoločníčkou obchodnej spoločnosti D. R. s.r.o., IČO: 53 327 772, so sídlom T. XX, U.. Na základe uvedeného súd prvej inštancie dospel k záveru, že jej voči otcovi nevznikol nárok na výživu. S poukazom na uvedené súd prvej inštancie konštatoval, že rodičia povinní v tomto prípade prispievať na výživu sumou vo výške 26% z ich netto príjmu, čo v prípade matky predstavuje 240 eur a v prípade otca za obdobie do 28. februára 2021 sumu 780 eur. Rozdelením na dve deti u otca nasledovne: 500 eur (65%) na Y. a 280 eur (35 %) na W.. Počnúc od 1. marca 2021, keďže príjem otca klesol na sumu 1.965,60 eur, 26% z tejto sumy predstavuje 510 eur. Rozdelením na dve deti u otca nasledovne: 330 eur (65%) na Y. a 180 eur (35 %) na W.. Pokiaľ výživné zo strany matky na maloletého Y., predstavuje sumu 240 eur, z ktorej sumy je matka povinná prispieť na výživu maloletého finančne sumou 80 eur s tým, že vzhľadom na vek maloletého a z toho plynúci rozsah nutnej osobnej starostlivosti matky o maloletého zostávajúcich 160 eur vykompenzuje práve poskytovanou osobnou starostlivosťou o maloletého. Výživné zo strany otca predstavuje za obdobie od 23. septembra 2020 do 28. februára 2021 sumu 500 eur a od 1. marca 2021 do rozhodnutia súdu 330 eur. Pokiaľ teda matka prispeje na výživu maloletého Y. sumou 80 eur mesačne a zostávajúcich 160 eur mesačne vykompenzuje svojou osobnou starostlivosťou o maloletého (navarí mu, operie a uprace mu veci, odvezie ho na mimoškolské aktivity a pod.), otec prispeje na jeho výživu sumou 500/330 eur mesačne, vytvorí sa dostatok finančných prostriedkov potrebných na krytie odôvodnených potrieb maloletého. Preto o návrhu matky na zvýšenie výživného súd prvej inštancie rozhodol tak, že zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletého Y. s účinnosťou od 23. septembra 2020 zo sumy 250 eur na sumu 500 eur a s účinnosťou od 1. marca 2021 na sumu 330eur mesačne (výrok I.).V dôsledku zvýšenia výživného otcovi maloletého vznikol dlh na výživnom za obdobie od 23. septembra 2020 do 19. júla 2021 v sume 1.796,66 eur, ktorý dlh súd povolil otcovi splácať v 25-tich splátkach vo výške 70 eur mesačne a jednou splátkou vo výške 46,66 eur mesačne spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok (výrok II.).Pokiaľ ide o úpravu styku, súd prvej inštancie zistil, že rodičia uprednostňujú úpravu styku otca s maloletým súdnym rozhodnutím. V konaní nebolo tvrdené, že by medzi rodičmi vznikali konfliktné situácie počas odovzdávania maloletého, tiež neboli zistené žiadne skutočnosti odôvodňujúce obmedzenie styku otca s maloletým. Otec žiadal zmeniť úpravu styku s maloletým počas letných prázdnin tak, že k odovzdávaniu maloletého bude namiesto pondelka dochádzať v nedeľu. S takýmto návrhom otca matka súhlasila. Matka žiadala zmeniť úpravu styku otca s maloletým počas vianočných a jarných prázdnin, keď súčasnú úpravu považovala za nevhodnú, keďže maloletý trávil vianočné a veľkonočné sviatky každý rok striedavo vždy len s jedným rodičom. Otec s takouto zmenou nesúhlasil dôvodiac, že nie je v záujme maloletého, aby sa zvyšovala frekvencia jeho prepráv medzi domácnosťami rodičov. Argumentáciu otca, keď uprednostňuje záujem v rámci roka tráviť na ceste o štyri hodiny menej (v prípade maloletého o 2 hodiny menej), pred záujmom maloletého tráviť významné sviatky v roku s oboma rodičmi, súd prvej inštancie vyhodnotil ako nedôvodnú. Rovnako za nedôvodný vyhodnotil návrh otca participácie matky na prevozoch maloletého, dôvodiac svojou dlhodobou diagnózou - spánkové apnoe, poukazujúc na to, že to bol otec, ktorý sa odsťahoval do U., čím vytvoril potrebu cestovať za účelom realizácie styku s maloletým. Súd vzhľadom na vyjadrenia rodičov pristúpil k zmene styku tak, že k odovzdávaniu maloletého bude dochádzať v nedeľu. Pokiaľ ide o úpravu styku počas vianočných a veľkonočných prázdnin súd sa stotožnil s názorom matky, že je v záujme maloletého, aby tieto sviatky trávil každý rok s oboma rodičmi, keď pôvodná úprava styku umožňovala maloletému stráviť tieto sviatky len s jedným rodičom a každý druhý rok. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie upravil styk otca s maloletým, nakoľko ho považuje za súladný so záujmom maloletého a vytvárajúci rodičovi, ktorý dieťa nemá vo svojej osobnej starostlivosti, dostatočný priestor na posilnenie citových väzieb ako aj na vytváranie dostatočného výchovného vplyvu (výrok III.). Zároveň matke maloletého uložil povinnosť maloletého na styk s otcom riadne psychicky a fyzicky pripraviť a odovzdať ho otcovi v mieste bydliska matky, a otcovi povinnosť maloletého po skončení súdom určeného styku odovzdať matke v mieste jej bydliska (výrok IV.) a zmenil rozsudok Okresného súdu Trnava č.k. 38P/33/2019-101 zo dňa 23. októbra 2019 v časti výšky bežného výživného otca na

maloletého a v časti úpravy styku otca s maloletým (výrok V.). O náhrade trov konania rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu podal odvolanie otec maloletého dieťaťa, ktoré odôvodnil § 365 ods. 1 písm. b), písm. f), písm. g) a písm. h) CSP. Otec namieta, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, poukazujúc pritom na to, že matka v konaní nijako nepreukázala vynakladané výdavky na starostlivosť o maloletého, v konaní nepredložila žiaden doklad preukazujúci jej tvrdenia a špecifikáciu jednotlivých výdavkov. Súd prvej inštancie nevykonal riadne dokazovanie za účelom posúdenia dôvodnosti vynakladaných výdavkov matky na starostlivosť o maloletého, obmedzil sa na osvojenie si tvrdení matky. Popiera nákup notebooku v hodnote 500 eur matkou pre maloletého, záver súdu o tom, že zmena pomerov na strane maloletého nastala aj v oblasti záujmov, kedy hračky striedajú mobilné telefóny, tablety, počítače atď, rovnako spochybňuje matkou tvrdený výdavky na starostlivosť o maloletého, tieto považuje za jednak nijako nepreukázané a tiež za nadhodnotené. Súd prvej inštancie nijako neskúmal zmenu pomerov na strane maloletého, pričom tak urobiť mal, a to aj s poukazom na to, že matka v konaní o rozvod manželstva deklarovala pravidelné mesačné výdavky na maloletého vo výške 489,50 eur, pričom v tomto konaní deklarovala výdavky na maloletého vo výške 480,66 eur, čo je nižšia suma. Súd pri posúdení návrhu matky nijako nevzal do úvahy to, že od ostatnej úpravy výživného uplynulo len 11 mesiacov, za ktorý čas k zmene pomerov na strane maloletého nemohlo dôjsť. Pokiaľ by súd riadne zistil skutkový stav, potom by prišiel na to, že výdavky pre maloletého predstavujú maximálne sumu 350 eur mesačne. Pri takto ustálených výdavkoch by následne nemohol zvýšiť výživné pre maloletého, ale práve naopak, vyvstala by potreba zníženia výživného. Nesprávne právne posúdenie spočívalo podľa názoru otca to, že súd neprihliadol na výdavok otca vo výške 1.400 eur titulom splátok úverov, pretože pokiaľ by otec tento záväzok na seba neprevzal, bola by to matka, ktorá by po rozvode manželstva bola povinná prispievať 1 tejto sumy, a tak prevzatím splátok úveru otec odbremenil matku od finančného zaťaženia. Súd prvej inštancie mal preto zahrnúť tento výdavok ako nutne vynakladané výdavky otca, ktorá mal v čase podania návrhu matky. Pokiaľ ide o percentuálne vyjadrený podiel výživného vo výške 26 %, súd prvej inštancie v tomto smere nijako nedefinoval odôvodnené potreby maloletého, ani len rámcovo neuviedol schopnosti a možnosti matky. Takýto záver považuje za nesprávny, nedôvodný a predčasný. Ďalej namieta, že súd nijako nezohľadnil názor maloletého, nepokúsil sa ani o zistenie názoru maloletého. V priebehu konania súd avizoval nariadenie znaleckého dokazovania, za tým účelom obidvaja rodičia formulovali otázky pre znalca, pričom aj napriek tomu súd nijako nezisťoval či doterajší rozsah styku s maloletým je v najlepšom záujme maloletého. Za nesprávne považuje aj ustálenie pomeru, akým sa má otec podieľať na výžive oboch maloletých detí v pomere 65 % pre maloletého Y. a 35 % na maloletého W.. Otec poukazuje na to, že pravidelné mesačné náklady na starostlivosť o maloletého W. sú vo výške 300 eur, pričom je všeobecne známe, že náklady na dieťa v tomto veku sú výrazne vyššie ako náklady na dieťa vo vyššom veku. Podľa otca mal byť pomer výživného pre obe maloleté deti ustálený na 50 % na maloletého Y. a 50 % na maloletého W.. Ďalej poukazuje na pochybenie súdu prvej inštancie, kedy nevyhovel návrhu otca na odročenie pojednávania, čím otcovi uprel právo uplatňovať prostriedky procesnej obrany. Pokiaľ by súd pojednávanie odročil, bolo by možné uzatvoriť rodičovskú dohodu, pretože na tomto pojednávaní otec mienil ustúpiť od trvania na styku s maloletým počas Vianoc. Súd prvej inštancie nedôvodne upravil styk otca s maloletým tak, že s maloletým strávi namiesto pôvodných 8 dní len 6 dní. Navrhol, aby súd upravil styk otca s maloletým Y. tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým počas vianočných prázdnin a zimných prázdnin v každom párnom kalendárnom roku od 19.12. od 15:00 hod. do 6.1. nepárneho kalendárneho roka do 19:00 hod a v každom nepárnom roku od 26.12. od 15:00 hod do 29.12. do 19:00 hod. Rovnako nemohol argumentovať, že preberanie maloletého počas vianočných, veľkonočných a letných prázdnin o 9:00 hod je nevyhovujúce, vzhľadom na celodennú osobnú starostlivosť o maloletého W., preto navrhol, aby súd upravil preberanie maloletého počas prázdnin o 15:00 hod, čo je obvyklý a zaužívaný čas, kedy otec maloletého od matky preberá. Namieta tiež to, že súd prvej inštancie bez akéhokoľvek odôvodnenia zúžil bežný styk otca s maloletým, kedy určil, že otec si maloletého prevezme od matky v čase o 16:00 hod namiesto 15:00 hod a maloletého vráti matke o 18:00 hod namiesto 19:00 hod. Súd tiež nedbal na zásadu hospodárnosti konania, keď otec navrhoval odročenie pojednávania na mesiac október 2021, pretože dňom 1. septembra 2021 ukončil materskú dovolenku, čím klesol príjem otca o 70 %. Súd prvej inštancie mal na uvedené dbať o to viac, že v priebehu celého konania sa príjmové pomery na strane otca menili. Pokiaľ by sa súd prvej inštancie riadne oboznámil s ďalšou zmenou pomerov počnúc dňom 1. septembra 2021, argumentačne by neuniesol svoj záver o zvýšení výživného. S poukazom na uvedené navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Procesný opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodu vecnej správnosti potvrdiť.

4. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca poprela všetky tvrdenia otca. Pokiaľ ide o netebook, matka uviedla, že z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov zabezpečila maloletému notebook až v roku 2021, keď našetria dostatok finančných prostriedkov. Otec v odvolaní ako aj vo všetkých svojich vyjadreniach nijako nesporeval výdavky prezentované matkou na starostlivosť o maloletého, preto matka nepovažovala za potrebné tieto výdavky preukazovať, pričom súd prvej inštancie matku na preukázanie výdavkov nevyzval. Podľa matky otec nemá prehľad o všetkých výdavkoch spojených so starostlivosťou o maloletého, nedôvodne tieto výdavky popiera. Pokiaľ ide o rozdiel vo výdavkoch prezentovaných na maloletého, matka uviedla, že v čase ostatnej úpravy výživného spolu s maloletým žili v rodinnom dome, v ktorom žili spolu s otcom maloletého, preto sa tieto výdavky líšili. Výdavky matky sa od podania návrhu na zvýšenie výživného zmenili opakovane, keď otec od matky požaduje s účinnosťou od 1.9.2021 nájomné za užívanie nehnuteľnosti, v ktorej spolu s maloletým žije, a to vo výške 250 eur, pričom za týmto účelom rodičia uzatvorili nájomnú zmluvu. Otec zároveň podal na Okresný súd Nové Zámky návrh na vydanie platobného rozkazu voči matke, na vymoženie sumy 2.200 eur titulom užívania predmetnej nehnuteľnosti. K uvedenej nehnuteľnosti matka dodala, že na zhodnotenie tejto nehnuteľnosti použila svoje úspory. Konanie otca považuje za šikanu, a to z dôvodu podania návrhu na zvýšenie výživného. Ďalej poukazuje na to, že matka počas manželstva nadobudla do vlastníctva v rámci BSM spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnosti, v ktorej s maloletým žije v podiele Y4-ina. Dňa 7. apríla 2020 rodičia uzatvorili dohodu o vyporiadaní BSM, v rámci ktorej matka previedla tento podiel k nehnuteľnosti na otca bez akejkoľvek náhrady, hoci hodnota nehnuteľnosti je vyššia ako hodnota záväzku, ktorý otec na seba pri vyporiadaní BSM prevzal. Pokiaľ ide o námietku otca vo vzťahu k nevykonanému znaleckému dokazovaniu, matka súhlasí s postupom súdu prvej inštancie, keď otec netrval na zverení maloletého do osobnej starostlivosti, v dôsledku čoho nebolo potrebné zisťovať názor maloletého. Matka trvá na tom, že vyčíslené výdavky spojené so starostlivosťou o maloletého zodpovedajú veku maloletého a jeho odôvodneným potrebám, ktoré sú jednoznačne vyššie ako potreby ročného dieťaťa (dieťaťa otca). Matka súhlasila s návrhom otca na úpravu styku počas vianočných a zimných školských prázdnin a tiež s vyzdvihovaním maloletého počas vianočných, veľkonočných a letných prázdnin v čase o 15:00 hod, tak ako navrhol otec v odvolaní. Matka však trvá na úprave styku otca s maloletým počas veľkonočných sviatkov tak, ako rozhodol súd prvej inštancie. K námietke o nedôvodnom zúžení styku otca s maloletým matka dodala, že otec vyzdvihuje maloletého vždy s hodinovým oneskorením, preto táto námietka nie je dôvodná. K námietke o odňatí možnosti konať, kedy súd nevyhovel návrhu otca na odročenie pojednávania matka dodala, že v deň pojednávania bol v mieste svojho bydliska, dokonca na spoločnom obede a prechádzke aj s maloletým, nič mu teda nebránilo zúčastniť sa pojednávania. Otec na dovolenku odchádzal 12. júla 2021 s návratom 18. júla 2021, pričom mu nič nebránilo zúčastniť sa pojednávania dňa 19. júla 2021 a zároveň mal dostatok času na predloženie dôkazov na preukázanie svojich príjmov. Nástup otca na rodičovskú dovolenku matka považuje za účelové a vypočítavé s cieľom vyhnúť sa plneniu si vyživovacej povinnosti voči maloletému Y.. Matka zároveň navrhuje doplniť dokazovanie o príjem partnerky otca. Poukazuje tiež na to, že otec dňa 21. apríla 2021 na základe kúpnej zmluvy nadobudol do vlastníctva nehnuteľnosť v ktorej spoločne so svojou partnerkou žijú, a ktorú následne daroval svojej partnerke, čo matka vníma opäť ako účelový krok v snahe vyhnúť sa plneniu vyživovacej povinnosti.

5. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky poukazuje na nepravdivé tvrdenie matky uvedené v návrhu o zakúpení notebooku pre maloletého Y.. Tvrdí, že nie je povinnosťou otca namietat výšku výdavkov špecifikovaných matkou, pretože je to matka, ktorá má súdu preukázať výdavky a súd ma za tým účelom vykonať náležité dokazovanie, čo sa nakoniec nestalo. Opakovane spochybňuje dôvodnosť jednotlivých matkou tvrdených výdavkov na starostlivosť o maloletého. Poukazuje na to, že v čase ostatného rozhodnutia o výživnom mala matka nižšie výdavky na starostlivosť o maloletého proti výdavkom, ktoré prezentovala v návrhu na zvýšenie výživného. Tvrdenie matky o prevode podielu k nehnuteľnosti, v ktorej s maloletým žije a jeho nepomere k záväzku, ktorý na seba otec prevzal je len špekuláciou a dohadom matky. Zotrváva na tom, že výdavky na starostlivosť o maloleté dieťa vo veku 1 roka, a to maloletého syna otca W. sú nepomerne vyššie oproti výdavkom na maloletého Y.. Namietka tiež postup súdu, kedy vzhľadom na to, že sa rodičia čiastočne vedia dohodnúť na styku nevedel rodičov k uzatvoreniu rodičovskej dohody, ktorá sa javila možná. Poukazuje na nedôvodné skrátenie styku v rozsahu 2 hodín, bez akéhokoľvek odôvodnenia a tiež bez návrhu matky. Popiera tvrdenie matky o účelovom nástupe

na rodičovskú dovolenku. Pokiaľ ide o nehnuteľnosť, na ktorú matka poukazuje, túto otec nadobudol do vlastníctva spolu so svojou partnerkou, pričom na kúpu nehnuteľnosti si vzali hypotekárny úver. Táto nehnuteľnosť bola v BSM partnerky otca a jej bývalého manžela, vlastníctvo k nehnuteľnosti sa nadobúdalo z BSM, preto partnerka otca nemohla byť zároveň aj nadobúdateľkou.

6. Matka vo vyjadrení k vyjadreniu otca zotrvala na skutočnostiach uvedených vo vyjadrení k odvolaniu otca. Otec výdavky maloletého nikdy nesporeval ani nenamietal, preto skutkové zistenia považuje za dostatočné a správne. Zotrváva na výdavkoch, ktoré počas prvoinštančného konania špecifikovala. Popiera, že by výdavky na starostlivosť ročného dieťaťa prevyšovali výdavky na starostlivosť o 12 ročné dieťa. Pokiaľ ide o ďalšiu argumentáciu matky, ide o totožné skutočnosti, ako uviedla vo vyjadrení k odvolaniu otca. Pokiaľ ide o nehnuteľnosť nadobudnutú otcom do vlastníctva, je nesporné, že otec daroval nehnuteľnosť na ktorú si vzal hypotekárny úver vo výške 250.000 - 300.000 eur svojej partnerke bez podielu na danej nehnuteľnosti. Otec si teda vzal hypotekárny úver na nehnuteľnosť, ktorú ani nevlastní, čím uprednostnil a ohrozil plnenie si vyživovacej povinnosti voči maloletému Y..

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 2 ods.1 CMP v spojení s § 34 ods. 1 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou, otcom maloletého dieťaťa (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody podaného odvolania (§ 65a § 66 CMP), a dospel k záveru, že odvolanie otca maloletého dieťaťa je dôvodné, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. b, písm. c) CSP) a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

8. Podľa § 2 ods. I CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

10. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

11. Predmetom konania vedeného pred súdom prvej inštancie pod sp. zn. 13P/68/2020 je zvýšenie výživného otca na návrh matky maloletého dieťaťa Y. T., zo sumy 250 eur ostatnýkrát určeného rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 38P/33/2019-101 z 23. októbra 2019, na sumu 500 eur mesačne, resp. na sumu zodpovedajúcu 20 % príjmu povinného otca, splatnú vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky, s účinnosťou od podania návrhu a tiež návrh na zmenu úpravy styku otca s maloletým počas vianočných a veľkonočných sviatkov. V priebehu konania podal otec maloletého vzájomný návrh na zníženie vyživovacej povinnosti k maloletému zo sumy 250 eur na sumu 100 eur a tiež návrh na zmenu úpravy styku s maloletým.

12. Predmetom odvolacieho konania je bez ohľadu na rozsah a odvolacie dôvody, preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodol o zvýšení výživného otca pre maloletého Y. s účinnosťou od 23. septembra 2020 na sumu 500 eur a s účinnosťou od I. marca 2021 na sumu 330 eur (výrok I.), určení zročnému výživného a jeho splatnosti (výrok II.), zmene úpravy styku otca s maloletým (výrok III.) a s ním spojené uloženie povinnosti matky a zmene ostatného rozhodnutia (výrok IV. a V.) a tiež závislého výroku o náhrade trov konania (výrok VI).

13. Podľa § 121 CMP, rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých o priznaní, obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

14. Podľa § 26 ZR, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

15. Podľa § 78 ods. 1 ZR dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

16. V zmysle ustanovenia § 78 ZR v spojení s ustanovením 121 CMP predstavuje práve zmena pomerov hmotno-právnu podmienku pre zmenu predchádzajúceho súdneho rozhodnutia o výživnom. Zmena pomerov musí byť podstatná a musí sa týkať okolností, ktoré odôvodňujú výšku výživného za podmienky, že sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase predchádzajúceho rozhodnutia. Zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená buď subjektívne a to okolnosťami na strane povinného, resp. na strane oprávneného, alebo objektívne, vývojom životných nákladov.

17. Podstatná zmena pomerov musí byť v súdnom konaní dostatočne preukázaná, takže súd musí preto podrobne skúmať pomery na strane účastníkov v čase pôvodného rozhodnutia o výživnom a porovnať ich s aktuálnymi pomermi. Povinnosťou súdu v konaní o zvýšenie alebo zníženie výživného je predovšetkým dôsledne porovnať zmenu odôvodnených potrieb na strane dieťaťa vo vzťahu k primeranosti určeného výživného, životnej úrovne rodičov s poukazom na vek, zdravotný stav, schopnosť starať sa o seba, pravidelné, ako aj náhodné výdavky dieťaťa v súvislosti so školskou dochádzkou, zdravotnou starostlivosťou, ako aj jeho kultúrnymi, športovými a inými voľnočasovými aktivitami. Rovnako na strane povinných osôb súd musí porovnávať zistené aktuálne schopnosti, možnosti a majetkové pomery s pomermi zistenými v čase posledného rozhodovania, aby mohol dospieť k záveru buď o podstatnej zmene pomerov, prípadne k záveru, že k zmene pomerov nedošlo a to v súvislosti s príjmami rodičov dieťaťa, počtom ich vyživovacích povinností, osobných a materiálnych pomerov v nadväznosti na vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, vedomosti, pracovné skúsenosti, ako aj situáciu na trhu práce a podobne. Majetkové pomery treba posudzovať komplexne, nakoľko zahŕňajú jednak majetok povinného ako objektívnu kategóriu a jednak jeho životný štandard, ktorým sa prezentuje navonok.

18. K inštitútu výživného pre maloleté dieťa treba pristupovať ako k bazálnemu právu dieťaťa, na ktorom sa majú podieľať obaja rodičia. V zmysle § 28 ZR je súčasťou rodičovských práv a povinností najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa. V zmysle tohto zákonného ustanovenia je garantované právo rodičov vychovávať svoje deti a naopak deťom sa zaručuje právo na rodičovskú starostlivosť a výchovu. Tento zaručený princíp ochrany práv teda zahŕňa zo strany rodičov zabezpečenie podmienok materiálnej i nemateriálnej povahy k tomu, aby sa dieťa mohlo dostatočne rozvíjať. Pokiaľ ide o materiálne podmienky, tie sa realizujú prostredníctvom povinnosti rodičov podieľať sa na vyživovacej povinnosti k svojim deťom podľa kritérií uvedených v § 62 ods. 2 ZR.

19. Podľa § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 ZR plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samy sa živiť. Obaja rodičia pritom prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý z rodičov bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti pritom súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

20. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku, pretože dostatočne nepristúpil k porovnaniu pomerov na strane maloletého dieťaťa ako aj oboch rodičov v čase ostatnej úpravy výživného oproti pomeroch, ktoré existovali tak u maloletého ako aj u rodičov v čase vyhlásenia rozhodnutia.

21. Matka svoj návrh na zvýšenie výživného odôvodnila tým, že od ostatnej úpravy výživného došlo na strane maloletého dieťaťa k zmene pomerov tým, že nastúpil na druhý stupeň základnej školy, s čím sa zvýšili výdavky spojené so školskými ako aj mimoškolskými výdavkami, a tiež poukazujúc na to, že

otcovi maloletého odpadla povinnosť splátok hypotekárneho úveru (vo výške 1.400 eur), čím došlo k zmene pomerov aj na strane otca.

22. S poukazom na obsah doposiaľ vykonaného dokazovania odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie si povinnosť náležitého skúmania kvalifikovanej zmeny pomerov či už na strane maloletého dieťaťa, alebo na strane oboch rodičov nesplnil, pretože nevykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre rozhodnutie. Pokiaľ ide o matkou deklarovanú zmenu pomerov na strane maloletého a špecifikáciu výdavkov maloletého, možno dať za pravdu otcovi maloletého, a síce, že súd prvej inštancie nijako neskúmal dôvodnosť matkou deklarovaných výdavkov na starostlivosť o maloletého. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je možné zistiť, ako sa súd vysporiadal s tým ktorým výdavkom maloletého, ako tieto výdavky porovnal s tými, ktoré matka deklarovala v čase ostatnej úpravy výživného. Odôvodnenie súdu prvej inštancie spočívalo v poukaze na prechod maloletého na druhý stupeň základnej školy, potrebe zakúpenia notebooku vo výške 500 eur (ktorý nakoniec matka zrejme ani nezakúpila tak, ako uviedla v návrhu) a tiež v akomsi všeobecnom (nijako neodôvodnenom) konštatovaní o tom, že dieťa vo veku maloletého Y. už namiesto hračiek potrebuje elektroniku - mobil, tablet, počítač, fotoaparát. Takéto odôvodnenie nemôže obstáť, pretože sa nijako nezmieňuje o porovnaní pomerov, o to viac, že už na prvý pohľad je zřejmé, že od ostatnej úpravy výživného uplynula doba 11 mesiacov, a tiež to, že v čase ostatnej úpravy výživného matka deklarovala vyššie výdavky spojené so starostlivosťou o maloletého oproti výdavkom špecifikovaným v tomto konaní.

23. Pokiaľ ide o osobné a majetkové pomery matky v tomto smere súd prvej inštancie nevykonal v podstate žiadne dokazovanie. Osvojil si len tvrdenie matky o dosahovanom príjme vo výške 900 eur, poukajúc na vyjadrenie matky o nemennosti je príjmu oproti ostatnej úprave výživného. Neušlo pozornosti odvolacieho súdu, že v čase ostatnej úpravy výživného nebol príjem matky skúmaný, bol len matkou deklarovaný a následne súdom prvej inštancie prevzatý. Vo vzťahu k osobným a majetkovým pomeroch matky súd prvej inštancie nezaobstaral žiaden dôkaz, teda pri ustálení príjmu matky nemal k dispozícii žiaden relevantný dôkaz. Počas odvolacieho konania matka prezentovala ďalšiu zmenu pomerov na jej strane, kedy bude počnúc dňom 1. septembra 2021 povinná poskytovať sumu 250 eur otcovi maloletého titulom nájomného za nehnuteľnosť, ktorú spolu s maloletým užíva. Táto skutočnosť, je bez pochyby relevantná pre posúdenie nielen odôvodnených potrieb maloletého, ale i schopností, možností a majetkových pomerov oboch rodičov, pričom vzhľadom na to, že odvolací súd pristúpil k zrušeniu napadnutého rozsudku bude povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní prihliadnuť aj na túto skutočnosť.

24. Pokiaľ ide o osobné a majetkové pomery otca maloletého, z obsahu spisu vyplýva, že na strane otca dochádzalo priebežne počas konania k zmenám v príjmových pomeroch, čo správne ustálil aj súd prvej inštancie. V tomto smere však bolo potrebné vykonať dokazovanie aj oboznámením sa s príjmom partnerky otca, a to z dôvodu, že otec prevzal na seba rodičovskú dovolenku, čím došlo k zníženiu jeho príjmu, pričom jeho partnerka nastúpila späť do zamestnania, a teda príjem do domácnosti otca zabezpečuje nielen otec sám, ale na celkovej životnej úrovni otca sa podieľa i partnerka otca, s ktorou žije v spoločnej domácnosti. Okrem toho matka v odvolacom konaní poukázala na to, že otec nadobudol do vlastníctva nehnuteľnosť značnej hodnoty, ktorú následne bezodplatne previedol do vlastníctva svojej partnerky, s tým, že podľa vyjadrenia, otca je otec dlžníkom zo záväzku - hypotekárneho úveru na uvedenú nehnuteľnosť. Uvedené odvolací súd považuje za rovnako významnú okolnosť, ktorá má nepochybne vplyv na plnenie vyživovacej povinnosti, a to nielen vo vzťahu k samotnej výške výživného, ale aj vo vzťahu k skúmaniu, či zo strany otca išlo o účelové konanie.

25. Pokiaľ ide o úpravu styku, otec v odvolaní ustúpil od požiadavky tráviť vianočné sviatky s maloletým, pričom navrhol nový "model" úpravy styku s maloletým počas vianočných prázdnin ako aj veľkonočných prázdnin, s ktorým súhlasila aj matka. Odvolací súd však zistil, že súd prvej inštancie aj napriek absencii návrhu zo strany matky nedôvodne, navyše bez akéhokoľvek odôvodnenia zúžil bežný styk otca o dve hodiny, kedy výrokom III. rozhodol tak, že otec si maloletého prevezme každý druhý víkend od piatka od 16:00 hod. (namiesto pôvodného času prevzatia o 15:00 hod.) a odovzdá matke v nedeľu v čase o 18:00 hod. (namiesto pôvodne určeného času odovzdania o 19:00 hod). Pokiaľ by súd prvej inštancie návrh otca na odročenie pojednávania neodmietol, resp. nariadil by vo veci ďalšie pojednávanie (po odročenom pojednávaní dňa 19. júla 2021), na ktorom by rodičov viedol k uzatvoreniu rodičovskej dohody, mohlo tak dôjsť k dohode rodičov, ktorá má prednosť pred autoritatívnym rozhodnutím súdu. Nakoľko však vo veci boli dané vyššie uvedené dôvody, pre ktoré odvolací súd napadnutý rozsudok

zrušil, v novom konaní opätovne rozhodne aj o styku otca s maloletým, prihládajúc na nové návrhy zo strany oboch rodičov podané v odvolacom konaní.

26. Vzhľadom na všetky vyššie opísané skutočnosti odvolaciemu súdu neostalo iné, ako napadnutý rozsudok podľa § 389 ods. 1 písm. b), písm. c) CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

27. Povinnosťou súdu prvej inštancie, súc pritom viazaný právnym názorom odvolacieho súdu podľa § 391 ods. 2 CSP, bude opätovne vec posúdiť, vrátane doplnenia dokazovania v naznačenom smere (na preukázanie odôvodnených výdavkov maloletého dieťaťa na jednej strane a posúdenie schopností, možností a majetkových pomerov oboch rodičov na strane druhej), ktoré je nevyhnutné vyhodnotiť v súlade s ustanovením § 191 CSP, a to najmä so sústredením sa na sporné otázky, ako aj odvolacie argumenty otca, tieto posúdiť z hľadiska všetkých na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení (ktoré uvedie aj v odôvodnení rozsudku) a následne po zvážení všetkých preukázaných okolností daného prípadu vo veci znova rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 Civilného sporého poriadku odôvodniť.

28. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie znova rozhodne aj o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie a tiež trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

29. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).